

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane. Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fe-care publicare.

Sibiu, 28 Noemvre

Înălțimea maiestoasă a unui munte rămâne maiestoasă în toate împregiurările. Pozițiunea privitorilor poate să-i detrage în ochii acestora din însemnătate, poate relativ să o întunece cu totul. Eată cum: odată pentru că între înălțime și privitoriu demultori se pun obiecte de mare inferioritate față cu înălțimea maiestoasă, care împedecă privirea, în parte sau cu totul; de altădată este, sau poate fi de vină vederea cea slabă a privitorilor; se mai poate întempla că caută la dēnsa prin sticle nepotrivite vederei și în fine, ceriul poate să acopere înălțimea cu neguri și nuri încât să se pară că nici nu există.

Când ceriul e limpede și ochii privitorului sănătoși, cu cât se departă mai mult cu atât mai mult vede crescând și maiestositatea înălțimei. Obiectele ce în apropiere aveau și ele o mărimē, fie amăgitoare, fie relativă, dispar în progresiune matematică din vederea privitorului cu totul. Rămâne în cele din urmă înălțimea singură ceea ce este, adecă înălțime; rămâne maiestoasă, pentru că este maiestoasă zidită de ziditoriul ei și covârșesce pe departe alte lucruri din giurul ei.

Sînt aproape treispredece ani decând Metropolitul și Archieppul Andreiu Șaguna, cel mare, se retrăsese cu totul dela afacerile naționale politice; aproape dece ani, decând s'a retras și dela cele naționale-bisericesci și aproape șapte ani de când noi am început, a ne departa de dēnsul cu anii mai departe în viața nestatornică.

Andreiu Șaguna era în tot cuprinsul româniei o înălțime maiestoasă ca bărbat al bisericei și națiunei sale, ca bărbat politic al patriei sale, ca om în societate.

În nemijlocită apropiere puțini au fost fericiți a'i vedē, a'i cunoasce și a'i cuprinde mărimēa lui. Din nefericire erau unele obiecte, care necon-

tenit se siliau, a atrage atențiunea asupra „înălțimei” lor, și spre sfērșitul acesta se puneau nemijlocit înaintea celor mici și scurți de vedere, ca să le vadă și admire. Mai erau tot din nefericire alții, cari când voiau să privească la dēnsul prin prisme, nu îndreptau prismele nici potrivit ochilor lor, și nici în direcțiunea, ca sa'l poată vedē cum se cade. În fine mai erau și de aceia, cari nu puteau petruunde prin nuorii cei groși politici, din care au resărit sistema de astăzi și pentru că dēnșii de negurile și nuorii politici nu puteau vedē înălțimea petrunderilor politice a le lui Andreiu Șaguna, veniseră până la credința deșartă: că „înălțimea spirituală a metropolitului Șaguna a dispărut”.

Acum când obiectele din cestiune nu se mai ideasă în ochii oamenilor, ci stau ascunse ca și când le ar fi inghițit pământul; acum când acei, cari sîntem privitori, pe timp mai limpede de defecte și de pasiuni, căutăm înapoi, vedem înălțimea în toată mărimēa ei. Vedem d. e. că dacă Românii gr. or. urmau înțeleptelor sfaturi a le metropolitului Șaguna și din partea bărbatilor cu influență, din ceea parte, ideea lui nu se împedecă încă în anii cei dintăiu după revoluțiune, Româniea întreagă gr. or. din monarchia austro-ungurească era sub un păstoriu sufletesc în înțelesul adevărat al aședămintelor bisericei orientale. Vedem, ca să mai aducem un esemplu, că Românii, dacă înțelegeau bine pe Andreiu Șaguna, când în dieta din Cluj din 1865 dicea cătră Maghiari:

„... Disparitatea aceasta de convingeri politice, precum mi se pare provine de acolo, că după convingerea mea nu avem o condică de drept public, care să normeze și reguleze convingerile noastre politice, pentru că unii vreau să dică, că condica..... se estinde numai până la legile anului 1848; alții earăși, între cari mă conumēr și eu, vreau să

dică, că condica noastră de drept public, culminează în articolul întăiu „de lege al anului 1863/4.....” nu aveau lipsă să se amărăscă pre sine pentru douē cuvinte banale atăta timp, cât a ținut lupta între „activitate” și „pasivitate”, nu amăriau nici pre prevēdătoriul lor politic spre a'l băga fără vreme în mormēt și dacă Românii în urma acestei conduite nu ajungeau la cine scie ce rezultate, cel puțin, nu ne dam de gol slăbiciunile înaintea acelor, de cari trebuiau mai mult ascunse. Este cu toate aceste o întrebare, la care nu credem, că va fi cineva, care, sciind judeca cu minte sănătoasă, să respundă dea dreptul negativ sau trăgēnd la îndoială: că oare dacă ascultau Românii de Șaguna, tronul, dela care erau asigurări destul de îmbucurătoare, ca factorul principal între factorii constituționali, ar fi folosit influența sa ca să nu rămānem *extra muros*, după cum ne vedem remași? Noi imputăm pe nedrept vina întreagă șovinismului maghiar. Togmai pentru că scim, că Maghiarii sînt șoviniști și încă șoviniști asupritori până la nesuferință, noi nu trebuia să resignăm de bună voie și dela cel din urmă mijloc, cu care era să ne apărām naționalitatea și bisericele noastre. Mai vedem acum cât ar fi fost de bine, dacă preoțimea noastră nu și jertfia aușul glasurilor sirenice, care le dicea, să nu sprigiească instituțiuni ca d. e. tipografia, din care are cu timp să se împartă pensiuini preoteselor vēduve, dar cu deosebire dacă înțelegea intențiunile repositului cu înființarea unui fond, afară de alte fonduri, care, pe lângă o bună înțelegere, fără de a se fi simțit cineva scăđut cu vre-un cruceriu, astăzi ar fi aproape la un milion, din care s'ar putē da ajutoare fise în fie-care an tuturor parochilor etc. etc.; căci câte exemple nu s'ar putē cita încă.

Le vedem, ce e drept, toate aceste însă cu grāmădirea suspinelor în pepturile noastre și cu căința cea scrāj-

nitoare, că până am fost lângă înălțime nu o am vedut, nu o am cunoscut și nu i-am sciut prețuī comorile, care ni le a dat și care ni le mai putē da.

Sinodul din 1874, cel dintăiu după moartea repositului mare Archiereu, s'a recules încât privesce biserica. Cu mic și mare, bun și reu, s'a hotărīt a călea în urmele repositului Archiepăstoriu....; dar de se și urmează conform promisiunei solemne de atunci, nu este timpul ca să judecām. În celalalte privințe, auđim, ce e drept, la ocașiuini, tânguiri: „că rău am făcut, că n'am urmat staturilor lui Șaguna, pentru că acum vedem, unde avea el să ne ducă”; — acum însă căința e cam prea tārđiu.

Și oare să fie în adevēr tārđiu de tot în toate privințele? să nu mai fie scăpare și mântuire pentru noi? Dacă ne am hotărīt a ne țese pānde de înmormētare în resboiul sau stativa amortei, apoi atunci ar fi pace de noi! Însē dacă e ca să fim încă oameni de viață, atunci ar trebui, ca toți Românii din monarchia austro-ungurească să privească înapoi la înălțimea maiestoasă, nu numai ca să o admire și nu numai ca să se căiască, dară totodată ca să se inspire de dēnsa și să caute, a și avēta națiunea la înălțimea ce i se cuvine.

Voință și bunăvoință să fie și dacă nu mai mult cel puțin atăta, cât a făcut unul, care și-a sciut subordina interesele particulare celor generale, ar fi în stare să facă cele trei milioane de Români, cu care ne fālim adeseori, dar care până când nu vom lua o atitudine mai bărbătească și mai hotărītă, sînt în pericol de a perde cifra cea dintăiu din capul celorlalte, adecă tocmai pe „3”.

Peste douē zile serbām amintirea marelui bărbat Andreiu. Publicul nostru cetitoriu a cetit încă în numerul precedent al foaiei noastre cum are junimea clericală de gānd a serba ziua Sântului Andreiu, concludul

FOIȚA.

O iernare în gheață.

(Traducere din Jules Verne.)
(Urmare)

Ceriul cel dea pururea posomorit, lucru firesc, că posomoria și spiritele și o ninsoare deasă biciuită de vânturi viforoase măria florul obicinutei împregiurimi. Soarele avea să dispară în scurt timp cu totul și marinarii sperau, că luna va să'l suplinească încâtva în timpul nopții celei lungi polare, dacă nu se vor întinde nuri deasupra capetelor lor. Cāt au ținut vânturile vestice a nins necontenit, încāt intrarea la corabie trebuia măturată în fiecare zi și dreptele pe cari se coborău la șes trebuiau ținute în stare de a putē umbra pe ele. În masele de zăpadă aceasta era ușor, pentru că fiind dreptele, odată săpate trebuia a se versa numai puțintică apă pe ele și îndată se și invertoșiau.

Aproape de corabie Penellan săpă în gheață un puț și spre a putē scoate apă din afunđime, unde era cu mult mai cald decāt sus la suprafață, spargea în fiecare zi scoarța de gheață, care se slăia la gura puțului.

Toate pregătirile aceste au ținut cam trei săptămāni. După ce au fost toate terminate s'au hotărīt a urma cu investigațiunile mai departe. Corabia era arestată pe șese până în șapte luni și numai după desghiățul cel mai deaproape i se putea deschide cale printre sloii de gheață. Timpul acestei nemișcări silite avea dară a se folosi pentru investigațiuni mai departe în direcțiune nordică.

Cap. VIII.

Planuri pentru călători de investigațiune.

În 9 Octomvre Ioan Cornbutte a ținut sfat pentru a face planul operațiunilor sale, și la acest sfat s'au împărțesit toți oamenii sei, pentru că prin solidaritatea intereselor să se stērnească zelul fiecărui. Căpitanul s'a

incercat, cu carta a mână, a le clarifica situațiunea actuală.

Țermurile Grōlandei se întinde în direcțiune perpendiculară spre nord și descoperirile marinarilor i-au ficsat esact marginile. În spațiul acesta de cincisute de miluri (franceze), care desparte Grōlanda de Spitzbergen încă nu s'a fost recunoscut nici un uscat. O unică bucată de uscat, insula Shanon, se afla cam la o sută de miluri departare de sinul dela Gaël-Hamkes, în care avea să ierneze June-Hardie.

Deci dacă corabia norvegiană, precum se presupunea, a fost aruncată în direcțiunea aceasta, se putea concludē, că n'a putut ajunge la insula Shanon, și așa naufragiații vor fi căutat în părțile aceste un loc de scăpare pentru timpul iernei.

Pe lângă toată opoșițiunea lui Andreiu Vasling a reușit părerea aceasta și așa s'a decis a alege de ținta celei dintăiu călătorii de investigațiune insula Shanon.

Dispoșițiunile pregătitoare s'au luat numai decāt; pe țermurii norve-

giani se procurase și o sanie construită după modelul saniilor Eschimoșilor cu tălpi incovoate atāt înainte cât și dinapoi, pentru ca să poată lunea preste zăpadă și preste gheață. Sania era de douēspredece urme de lungă și de 4 urme largă, în care, la cas delipsă, se puteau pune provisiuni pe mai multe săptămāni. Fidel Misonne acuși a pus-o în stare, lucrând la ea în magazinul de zăpadă, pentru că acolo își pusese uneltele. S'a aședat în magazin un cuptoriu potrivit de a încălđi cu cărbuni, pentru că fără căldură ori și ce lucrare ar fi fost cu neputință, și țeva dela hornul cuptoriului fu scoasă prin unul din părății magazinului, spre care sfērșit a trebuit să se sfredelească o gaură în zăpadă. Firesce că în urma acestei mēsuri s'a ivit împregiurarea, că în apropierea nemijlocită a hornului zăpada se topia, ceea ce a causat o destupătură. Ioan Cornbutte a sciut însă cum să o delătore. El a invēluit hornul într'o plattă de metal și dacă n'a putut împedecă conducerea prea mare a căldurei, cel puțin a slăbit-o.

sinodului din 1874 și altul de mai târziu, din 1875, sîntem convingiți, că au pus și în anul acesta la cale preoțimea și poporul în toată arhidieceasa, unde metropolitul Andreiu a fost și arhiepiscop, ca să serbeze cuviincios ziua indicată; dar în arhidieceasă și în toată metropolia Românilor dreptcredincioși mai mult decât conclusele sinodale, amintirea nemuritoarelor fapte a reposatului arhieru, vor stimula la serbare de jale și tot odată de pie aducere aminte.

Însă ca serbarea noastră să fie, pe cât se poate la oameni, desevărsită, poimâne când ne vom ruga pentru odihna sufletului celui întru fericire mutat dela noi să ne mai rugăm de Domnul puterilor să ne reverse cu plenitudine darul de tărie și putere și să ne inspire, ca pornind odată din zăpăceala, în care am stat mai mulți ani, să pășim pe calea adevărului indigitată de acela, despre care acum avem convingerea curățită de ori ce prejudeț că viața și-a jertfit-o pentru poporul seu!

Revista politică.

Sibiu, în 28 Noemvre

Votarea proiectului privitoriu la armată în casa deputaților a senatului imperial va să aibă urmări și dincoace de Laita. Maghiarii dlui ministru president poate că s'au prea grăbit de astădată cu votul, eară ministrul president de altă parte s'a încreșut în providențialitatea sa cugetând, că dacă va dice dînsul prin organele sale credincioase: A, cei din Cislaitania numai decât vor dice: B.

Foile opoziționale unguresci caută să facă capital în favorul partidei lor din evenimentul votării și merg până la presupunerea, că Nemții din Cislaitania vor reziste tuturor încercărilor guvernului austriac și vor face, ca proiectul să cadă cu deseversire. În cazul acesta proiectul ar trebui să mai vină odată la desbatere și în dieta Ungariei, când la toată întemplantarea va trebui să se voteze în sens opozițional. Într'un cas ca acesta căderea ministeriului Tisza ar fi ca sigură.

Proiectul privitoriu la armată are în Cislaitania să treacă încă prin casa de sus și e probabil, că acolo îl vor trece după pofta guvernului, făcîndu'l lege. Atunci și opozițiunea ungurească s'ar fi bucurat prea în grabă și „Pesti Naplo“, care eară a început a proroci căderea cabinetului Tisza o mai poate păți ca și de altădată. În cercurile opoziționale se vorbește de o listă a viitorilor ministrii.

Andrássy este ales în delega-

țiuni. Până aci lucrul ar fi în toată ordinea, căci mai sînt și alții aleși în delegațiuni. Înteressant însă este, că Andrássy, care abia s'a fost retras, pentru ca să și caute sănătatea, se și aruncă de nou în vîrtegiul politicei.

În cercurile polone din Viena se vorbește, că anul nou al Rușilor va aduce un act, care va împăca elementul rusesc cu cel polon, încât se poate aceasta fără jignirea ideii de stat rusesc. Unele diare vîd în împăcarea aceasta o fruntare a Rusiei către Austro-Ungaria.

Camera deputaților din Bucuresci a votat în desbatere generală proiectul pentru rescumpărarea căilor ferate.

Principele Alesandru al Bulgariei, vîdînd că nu poate compune un cabinet liberal, a disolvat camerile. Opozițiunea e foarte consternată. Până una altă ministeriul cel vechiu va purta agendele.

Dieta Ungariei.

În ședința dela 3 Decemvre n. s'a discutat proiectul de lege relativ la contribuțiunea pe câștigurile dela loterie, care s'a statorit cu 15%. Proiectul de lege s'a primit nemodificat. După aceasta s'a primit proiectul de lege despre contribuțiunea pentru servitori, cară și cai, care s'a discutat deja la 2 Decemvre, cu modificarea că s'au sters toate contribuțiunile de lucș.

A urmat apoi discuțiunea asupra proiectului de lege relativ la urcarea vămii pe petroleu și asupra contribuțiunii pe oleul mineral.

M. Wahrman n ca raportor constată lipsa de a căuta „noue isvoară de venit“ cu alte cuvinte noue contribuțiuni, căci deficitul nu se poate acoperi pe altă cale. Contribuțiunile directe fiind deja destul de mari nu se mai pot urca, deci trebuie să urcăm pe cele indirecte, ori cât de temeinice ni se par argumentele principale cu cari ne combat contrarii acestei contribuțiuni. Vedem că și statele cele mai luminate și bogate aplică asemenea mijloace, de câte ori se află în crise de bani. Așa a făcut Anglia după resboiul civil cu America, Franca după resboiul cel mare din anul 1870, Italia în urma unității sale și asemenea imperiul german. Noi încă sîntem siliți a recurge la contribuțiunile indirecte, a căror basă însemnată e petroleul. Franca și Italia au obținut în anul din urmă mari venituri din această contribuțiune, cea dintăiu 16 milioane franci, cea din urmă 13 milioane lire.

Ni se poate obiecta că tacsă e

prea mare, concedem, însă în alte țeri ea e și mai mare, ni se poate obiecta mai departe, că petroleul e un articol de neapărată trebuință, concedem și aceasta, dar noi, dacă avem lipsă de venit, trebuie să punem contribuțiune pe acele articule de consum, cari sînt neapărat de trebuință și după urcarea contribuțiunii. În fine ni se poate obiecta, că această contribuțiune va apăsa cu deosebire clasele mai lipsite. (Așa este! în stînga estremă). Aceasta însă nu este adevărat, pentru că cei avuți consumă acest articol într'o măsură cu mult mai mare și intensivă, prin urmare disproporțiua nu e așa mare cum se presupune. Mai este însă un moment care nu trebuie trecut cu vederea. Trebuie să luăm întreg complexul vămilor financiale, ca să putem judeca bine contribuțiunea ce o propunem. Ce vămii însemnate am pus în timpul din urmă pe fructele de sud și pe mărfurile coloniale! Acești articuli se consumă cu deosebire de clasele mai bogate, deci considerînd întreg complexul vamal disproporțiua dispore cu totul.

Cât pentru rezultatul acestei urcări, noi vom obține 1.800,000 florini. și venitul acesta va cresce din an în an, pentru că consumul nu va scăde. În fine raportorul recomandă proiectul spre primire.

A. Bujanovics se declară contra acestui proiect. Petroleul e un mijloc pentru muncitori și numai o politică financiară fiscalică aspră poate să vadă în petroleu un obiect apt a fi supus contribuțiunii. Esemplele altor țeri nu se pot aplica la noi, căci acolo e mai multă bogăție. Consumțiunea nu se va micșora, dar se va scumpi munca și acesta e un motiv suficient contra urcării. Nu putem trece preste măsura de a și a contribuțiunilor decât numai prin o reorganizare radicală. Între împregiurări desolate, cum sînt cele de astăzi, o urcare a contribuțiunilor nu e cu puțință nici din motive politice nici economice. Din aceste considerațiuni oratorul respinge proiectul.

St. Lesko cere în interesul poporului sêrac să nu i se scumpească lumina acum când are mai multă lipsă de ea. Dacă contribuțiile de lucș, cum dice un jurnalist german, sînt un atentat asupra celor bogați, contribuțiunea de față se poate privi ca un atentat asupra celor sêraci. Părinții patriei aduc un dar ominos pe crăciun. Respinge proiectul.

L. Láng dice că părinții patriei n'au de a aduce daruri pe crăciun ci să se îngrijească după convicțiunea lor de binele țerii. De altfel e un principiu fals a învêța pe copii cu

daruri. Abia se poate întipui o contribuțiune care să nu apese pe sêraci, noi trebuie să purcedem dela idea ca o contribuțiune să cuprindă cât se poate mai multe pături sociale, căci din cruceri se fac florini. Petroleul nu se poate considera ca un mijloc de muncă, ci mai mult ca o comoditate. La noi apasă mai tare contribuțiunile directe. Din aceste motive oratorul primesce proiectul.

C. Thaly cere să se supună la contribuțiune nu lumina ci obscurantismul, apoi întrebă pe guvern ce a făcut în interesul exploatării oleurilor minerali ce se află în țara noastră? Spriginesce proiectul.

Contele A. Apponyi trebuie să respingă proiectul, din consecuență, pentru că a votat deja în desbaterile vamali pentru reducerea vămii pe petroleu. Celelalte motive desfășurate de acest orator sînt de un caracter polemic.

Au mai vorbit trei deputați în cauza proiectului și apoi desbaterea s'a amănat pe ziua următoare.

La sfîrșitul ședinței s'a dat interpelatorilor însinuați cuvîntul pentru a și motiva interpelațiunile. G. Novák a adresat ministrului de interne o interpelațiune cu privire la vătămarea dreptului de reuniune și la abuserile ce s'au comis contra acestui drept; G. Ugron cu privire la regularea afacerilor de posesiune în Transilvania către ministrul de comerț; G. Szell cu privire la rezultatul de până acum al lucrărilor de regulare a Tiszei; B. Boross în cauza liniei ferate Bosna, respective construirea liniei de fer Sienița-Serajevo către ministrul de comunicațiune.

Cu aceste ședința s'a închis.

În ședința dela 4 Decemvre s'a terminat desbaterea generală și specială asupra proiectului de lege relativ la urcarea vămii pe petroleu.

Dintre 445 deputați verificați au votat 142 pro, 116 contra, presidentul n'a votat, 186 deputați au absentat, prin urmare proiectul s'a primit cu o majoritate de 26 voturi.

După aceasta a urmat discuțiunea asupra proiectului de lege relativ la tacsă pentru scutirea de miliția.

Raportorul G. Molnár premite că deja în anul 1868 când s'a introdus obligămintul general de serviciu militar s'a enunțat principiul ca cei ce nu vor fi capabili să corespundă în persoană acestei datorințe să presteze un anumit eculivalent în forma unei contribuțiuni. Din această cauză s'a dis în § 56 al legii pentru înarmare ca aceia cari pentru un defect

Pe când Misonne lucra la sanie, Penellan cu ajutorul Mariei pregătia vestimintele de rezervă pentru călătorie. Din norocire ciobote din pele de căne de mare erau destule. Ioan Cornbutte și Andreiu Vasling se îngrijiau de provisiuni. Ei au ales un butoiu cu spirt, cu care aveau să încăldească un cuptoriu portativ; s'a luat în cantitate de ajuns tea și cafea, și o lădătuie cu biscopți, două sute de punți pemican și vre-o câteva sticle de vinars îndeplineau proviantul. Vênatul avea să le dea și de și provisiuni proaspete, spre care sfîrșit s'a luat și o cantitate de praf de pușcă, împărțit în mai mulți saci. Compasul, secstantul și ochianul încă s'au pachetat cu grige și s'au adaus la utensiile de călătorie.

În 11 Octomvre soarele nu mai apăru, și în spațiul de locuință al oamenilor corabiei trebuia să ardă lampele ziua noaptea. Era timpul suprem de a întreprinde călătoria, pentru că deja în Ianuarie aceasta nu mai era cu puțință, de oarece frigul atunci așa era de mare, încât fără de pericol de

moarte nu puteau face nici un pas afară de locuință. Dacă până atunci nu succedea de a găsi pe nenorociiți, toată speranța era perdută. Oamenii dela Jeune-Hardie prevedeau, că cel puțin două luni vor fi osîndiți la o strînsă internare și apoi când va începe a se topi earăși gheața toate cercetările vor fi cu totul zadarnice, pentru că dacă Ioan Cornbutte și soții lui acum mai erau în viață, fără de alt ajutoriu nu puteau reziste unei alte ierni severe arctice.

Andreiu Vasling o scia aceasta mai bine decât toți ceilalți și de aceea era hotărît, a pune toate putincioasele pedeci în calea expedițiunii.

În 20 Octomvre erau terminate toate pregătirile și acum se mai trata numai, că cine dintre oamenii bricului să ia parte la expedițiune. Maria nu putea fi lipsită de tutela unchiului ei sau a lui Penellan, și cu toate aceste amîndoi erau indispensabil de lipsă la expedițiune.

Așa ajunseră la întrebarea, oare poate tinera fată suporta strapațele călătoriei; până aci ea invinse cu cu-

ragiu toate cercările fără de a suferi prea mult! Ca fată de marinariu era deprinsă cu periculiul mării și nu se spăria de fiorii unei astfel de călătorii. După cum stau lucrurile și Penellan credea, că va fi mai bine dacă se va asocia și dînsa la călătorie.

În fine se decise — ea avea să însoțească expedițiunea. Pentru cas de lipsă ei i se rezervase pe sanie un loc, în care era aședată o colibă de lemn bine închisă. Încât privia pe tinera fată s'a supus cu bucurie acestei hotărîri, pentru că în chipul acesta nu trebuia să se despartă de protectorii sei.

La expedițiune au luat parte: Maria, Ioan Cornbutte, Penellan, Andreiu Vasling, Aupic și Fidel Misonne; lui Alain Turquette însă fu încredințată supraveghierea bricului, dănduise de ajutoriu Gervique și Gradlin.

Ioan Cornbutte a luat cu sine provisiuni considerabile, pentru că intențiunea lui era a lăsa deposite pe cale și așa a estinde călătoria pe cât numai va fi cu puțință. Sania fiind gata fu încărcată și acoperită cu un

cort de pei de bibol. Sania avea acum o greutate cam de șapte sute de punți și pe gheață cinci căni o puteau trage cu înlesnire.

Pe cum prevăduse căpitanul, în 22 Octomvre se schimbă temperatura. Ceriul s'a înseninat, stelele străluciau frumos și luna lumina pe firmament, de unde nu avea se dispară patru spredece zile. Termometrul se coborî douăzeci și cinci de graduri sub nulă.

Plecarea era ficsată pe ziua următoare.

Cap IX.

Casa de zăpadă.

În 23 Octomvre, dimineața la unspredece oare, la lumina frumoasă a lunii, caravana s'a pus în mișcare. Se luase toate precautele ca dacă va fi de lipsă călătoria să fie îndelungă. Ioan Cornbutte cugeta a urma dealungul țermurelui în direcțiune nordică. După călători nu rămăneau urmă și așa Ioan Cornbutte trebuia să se orienteze după semnele, ce și alegea în depărtare. Acuși mergea spre

trupesc sau din alt motiv legal sînt scutiți de serviciul militar trebuie să plătească o tacsă militară. Tot acel paragraf a pus în perspectivă crearea unei legi, care să statorească măsura acestor tace și modalitatea de a le încasa. Legea de care e vorba, vi se prezintă în formă de proiect abia acum, pentru că guvernele ambelor jumătăți ale imperiului s'au învoit abia acum asupra principiilor directive. Proiectul de față se deosebese de cel prevăzut în legea pentru înarmare intr'atât, că dispune ca din tacele militare încasate să se ajute și familiile celor căzuți în lupte și ale rezerviștilor mobilizați.

Oratorul desfășură dispozițiile proiectului relative la înființarea și manipularea cu fondul pentru ajutorul militarilor și modalitățile de stabilire a tacei. Minimul tacei e 3 fl., maximum 100 fl. Oratorul afirmă că progresiunea normată în lege e dreaptă. Rezultatul financiar al taceilor va fi aproximativ 3.600.000 fl. Subtrăgînd din această sumă 800 și vr'o câte-va mii, care trebuie să-i contribuie Ungaria la înființarea fondului de ajutor preliminar cu 2 milioane, ni mai rămân nouă aproape 2 $\frac{1}{2}$ milioane, cari le putem folosi pentru ameliorarea finanțelor noastre. Dintr'alte oratorul observă că nu s'au conseris nici când cei obligați a plăti taca, prin urmare computările respective nu sînt absolut exacte. Cei ce vor fi supuși la această tacsă vor simți sarcina, dar aceasta dispăre în proporția cu greutatea serviciului militar. În fine oratorul roagă camera să primească proiectul de lege și să ofere prin aceasta celor ce nu sînt în stare a presta în persoană servicii militare, satisfacțiunea morală, că ei în locul acestor servicii aduc patriei altă prestațiune. (Aprobare în dreapta).

F. Szederkényi vede în taca propusă o contribuțiune nouă, nemotivată, nedreaptă și necorespunzătoare; nedreaptă, pentru că acela, care în urma unui defect trupesc nefiind capabil a-și împlini datorița sa cetățenească ca soldat, nu poate fi pedepsit pe deasupra încă cu o contribuțiune nouă. Se poate întempla ca o veduvă nu togma seracă de tot, dar cu o avere neînsemnată, să aibă doi trei fii în serviciul militar și să plătească taca prescrisă pentru ceilalți cari pentru vre-un defect stau acasă. Este aceasta dreptate? Oratorul criticând dispozițiile ce privesc executarea legii le află nelămurite și nesuficiente. Proiectul se bazează de altfel pe legea de înarmare, pe care oratorul nu o primește,

un deal care se rămură în piscuri, acuși spre un sloiu grozav de ghiață pe care îl ridicase apăsarea.

La cea dintâiu stațiune, la care mica trupă trebuia să se opră, după o cale cam de cincideci de miluri, Penellan făcu pregătirile de un culcuș, rădîmînd cortul de o stîncă de ghiață. Maria nu prea suferia de frig, pentru că din norocire așezîndu-se vîntul, temperatura deveni mai blîndă, însă în mai multe rînduri fu silită a părăsi sania și a merge pe lîngă dînsa, ca să impedeze să nu încete circulațiunea sîngelui. De altmîntea coliba, care Penellan o întogmise cu toată grigea, i oferia atîta comoditate, cîtă în astfelu de împregiurări era numai cu puțință.

Sosînd noaptea sau mai bine momentul de odihnă, căsulia de pe sanie fu dusă sub cort și servia pentru tinera fată de cameră de dormit. Cina societății era carne proaspătă, pemican și tea ferbinte. Spre a împede boala scorbutului Ioan Cornbute împărți fie-cărui câte câte-va picături de zamă de lămăie.

(Va urma.)

prin urmare nu primesc nici proiectul de față.

Ședința se intrerupe, se stabilește ordinea de zi pentru ziua următoare și după aceasta se închide la 2 oare.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Bran, în 25 Noemvrie (Conferențe învățătoresci). Despărțământul al VII-lea al „Reuniunii învățătorilor români gr. or. din țara Bârsei” a ținut prima ședință ordinară în comuna colectivă Bran, 21/11 a. c. conchemați fiind la aceasta toți învățătorii, ce aparțin acestui despărțământ, prin Bartolomeiu Bude învățătoriu în Zernesci, în urma însărcinării sale primite din partea on. d. director gimnasial al gimnasiului român din Brașov Ștefan Iosif, ca președinte al Reuniunii învățătorilor din țara Bârsei. La această ședință fără mică excepțiune au participat toți învățătorii din Bran și Zernesci. La ordinea zilei a fost.

1. Constituirea acestei subreuniuni și

2. Religiunea în scoalele elementare cu privire la material și metod.

De președinte al acestui despărțământ se alege Bartolomeiu Bude, învățător și director în Zernesci; de notar Isac Ciurca, învățător în Bran; de casar Niculau Raț, învățător în Bran. Lîngă acestia se mai aleg I. Strevoiu și Ilariu Raț ca asesori; toți acestia formează și comitetul acestei subreuniuni.

Materialul ales spre dezbateră a fost pertractat cu viu interes din partea membrilor prezenți, obținînd acel rezultat, ca în classa I. elem: să se ia ca material din Religiune, unele rugăciuni ușoare de explicat și înțeles ce se pot afla în abecedarul propunînd; în classa II „Istoria biblică”, ear în celelalte două clase „Religiunea creștină de d. profesor gimnasial Ioan Popea până va apărea o altă religiune și mai răspunzătoare scopului.

Deie Ddeu, ca acest început, ce țintesc la un scop atît de sublim, la perfecționarea învățătorilor și înaintarea progresului în scoalele populare, să fie încoronat de un bun succes!

Un membru al acestui despărțământ.

Varietăți.

* (Esundări). Vremea cea moale din săptămîna trecută a topit mase mari de zăpadă și prin aceasta apele au crescut așa, încît mai în toată Transilvania au urmat esundări mari. Din toate părțile sosesc sciri triste despre yersarea apelor. O telegramă dela 6 cur. n. a anunțat, că Tîrnava mare esundînd a înecat o parte a orașelor Mediaș, Elisabetopol, Sighișoara și a împregiurimilor. Pericolul a fost mare, anumit o parte a orașului Sighișoara a înecat-o așa, încît oamenii au trebuit să se refugieze prin podurile caselor, unde au suferit frig și lipsă. Apa a făcut mari pagube, casele au rămas intacte, dar umede și nesănătoase, provisiunile de hrană de prin pivnițe, pe alocurea chiar și vinurile, sînt stricate.

Direcțiunea drumurilor de fer din Cluj a dat de scire la 6 cîrent, că stricîndu-se drumul ferat în urma esundărilor comunicațiunea trenurilor de poveri între Oradea mare și Alba-Iulia s'a sistat pe două zile, între Alba-Iulia și Cucerdea pe 10 zile. Comunicațiunea trenurilor cu persoane, posta și transportul de pachete însă nu s'a sistat. Pe drumul ferat Oradea mare apele au spălat între Bratca și Bucia o stavilă în lungime de 8 șine, spre Cucerdea a esundat Arieșul între

Virăgoshölgy și Gyeres, a rupt și spălat podul dela Rakospatak.

Până Vineri d. a. Someșul s'a umflat foarte tare, așa că a trebuit să se oprească moara cea mare a lui Kagerbauer. Din norocire alvia Someșului de alungul Clujului a fost liberă de ghiață. Someșul s'a vîrsat la Gilău și apa a intrat în mai multe case.

Din Reghenul săsesc s'a telegrafat la „M. Polgar” în 6 c. că Mureșul umflînduse foarte tare a esundat și inecat tot. Pericolul a fost mare. Seara a început a scăde. Stavile, poduri și comune au suferit mult.

Crișul încă a esundat și a pus sub apă o parte a Oradiei-mari. După un raport dela 6. c. cetatea s'a aflat în mare pericol, căci apa a crescut neconținut pînă noaptea. Abia de cătră ziua a început a scăde.

* (Împărțire nouă.) Prin ordinațiunea ministeriului de justiție r. u. ddto 24 Noemvrie 1879 Nr. 82012 comuna Băgaci din comitatul Tîrnavei mici, carea pînă acuma s'a ținut de jurisdicțiunea tribunalului din Ibașfalău, din 1. Ianuar. 1880 începînd se va ține de jurisdicțiunea judecătorei cercuale din Sănmărtin.

* (Decorație). Directorul lucrurilor de trasare a căii ferate Sibii-București-Chiustenge inginerul superior Alois nobil de Sündenhorst fu decorat de principele României cu decorația „bene merenti” (pentru merite adevărate) de a 2 clasă.

* (Regele Danemarcei). Pentru prima oară după resbelul Schleswig-Holsteinului, regele Danemarcei vizitează Berlinul. Amănuntele date de ziarele germane asupra acestui monarch și familiei sale, nu sînt fără interes.

Regele Danemarcei, al Vanzilor și Goților, Ducă de Holstein, Șleswig, Stormarn, Dithmarche, Lauenburg și Oldenburg, este născut la 1819. N'a fost inculpat nici odată pentru resbelul nenorocit de acum 16 ani, și este foarte iubit și stimat de poporul seu. Ca suveran, el lucrează neobosit pentru binele supușilor sei, și poate servi de model tuturor principilor constituționali, — pentru cari această formă de guvern, unora le servă de masca nepăsării, lenei și intereselor lor personale. Fără a afecta cătuși de puțin, este omul cel mai simpatic și popular în statele sale, adevărat rege burghez.

Nu-și poate face cineva idee în străinătate de popularitatea, de care se bucurau în Danemarca fiecele sale, înainte de a se mărita, recunoscute universal ca princese cu frumsețe și virtuți deosebite. Ele au fost crescute ca adevărate burgheze; fiindcă se scie, că Danemarca nu e bogată, și curtea sa și mai puțin. Prinsele sale au fost și sînt încă în poziția, de a se bucura când au o rochie nouă sau câte-va monede de aur, deodată, în pușculiță; pe când căte femei sînt astăzi care nici nu cunosc ce este o rochie veche și casul estraordinar, a nu avé nici o monedă de aur!

Eată un principe care, singur se gîndesc la suferințe, lipsă și miserie! Ear nu numai la aparate, galoane, livrele și banchete, — pe când țeara nu e obicinuită cu ele. „Resb.”

* (Serbarea lui Miletics). În unul din numerii „Telegrafului Rom.” am făcut cetitorilor noștri cunoscut, că Maies. Sa împăratul a agrățiat pe renumitul bărbat sêrbesc Svetozar Miletics. În ziua agrățierei seara se cetia peste tot locul transparente illuminate brilliant cu inscripțiunea: „Miletics oslobodjen” (Miletics este slobodit). Eliberarea lui a pricinuit o bucurie nespūsă între toți Sêrbii, cari pe strade, în oteluri, în case, cu un cuvînt pretutîndinea strigau în gura mare: „Să trăească

Miletics!” S'a ținut un banchet grandios în onoarea eliberatului Miletics, la care s'a cîntat de musică *imnul împăratului* (Doamne ține etc.) apoi *marșul lui Miletics* și în sfîrșit „*Szodát*”.

* (Atentatul contra Imperatului Alexandru). „Diarul de Moscova” publică următorul raport al unui martor ocular asupra acestei catastrofe, martor, care se afla chiar în trenul bagagiului imperial:

„Conform cu dispozițiile luate trenul imperial a părăsit la 12 oare noaptea gara dela Simferopol, după ce trenul cu bagagiul imperial compus de două locomotive și patrușpredece vagoane, plecase cu o jumătate de oară mai înainte.

Printr'o întemplare norocită, trenul imperial ajunse pe cel de bagagiul și l'întrecu cu o distanță de o jumătate de oară. În trenul de bagagiul erau cincideci de persoane. Când trenul se afla încă 2 $\frac{1}{2}$ verste departe de gara din Moscova, resună de o dată o bubuitură, vagonul raportului începî a se mișca foarte tare pînă când printr'o mare lovitură fu cu totul oprit. Raportorul părăsind vagonul, a zărit îndată urmele unei esplosiuni.

Cea dintâiu locomotivă fu ruptă dela tren, a doua eși din șine vagoanele deraluiră în parte oprindu-se curmezis pe șine, ear al patrulea vagon de bagagiul fu resturnat cu roatele însus. Lîngă calea ferată se vedea o groapă destul demare.

Catastrofa atrase poliția și o mulțime de lume. Raportorul alergă la cea mai apropiată casarmă, pentru a telegrafa; însă prin resturnarea unui stălp telegrafic, găsi comunicația intreruptă. Schimbătorul de șine și încă un alt lucrător fură grav răniți. Persoanele care au fost în tren au scăpat numai cu spaima.

Procurorul și judecătoria de instrucție au sosit tocmai la 2 oare după meșul nopții și luînduse după urmele groapei, au ajuns într'o casă care era deșertată. Aici s'au găsit sub zăpadă nesce teluri și prin aceste s'au descoperit o baterie într'un șopron, de unde se putea observa foarte ușor trenurile ce treceau pe acolo.

După dispozițiile martorilor aceea casă a fost cumpărată în luna lui Septemvrie de cătră un june, care spunea că este cetățean dela Samara. Vecinii l'au vîdut sepînd într'o pivniță și sub pretecest, că caută năsip, el a scos pămîntul din canalul trebuincios pentru mină. În interiorul casei s'au găsit teluri, asemenea și sub tapeturile pereișilor, ear bateriile erau aședate în nesce lădi ordinare. Hainele găsite au dovedit, că au lucrat mai multe persoane; asemenea s'au găsit și remășițele cinei luate în aceea seară.

După cum se vede, faptuitorii, scînd că de obicei înaintea trenului imperial merge totdeauna un alt tren creșdură, că imperatul se află în al doilea tren ceea ce i făcu să dea foc minei în momentul când, trecea trenul cu bagagiul.

* (Daruri de nuntă). Între numeroasele daruri ce Archiducesa Maria-Christina viitoarea Regină a Spaniei a primit, se disting o diademă de brilante mari, formînd coroana regală, din partea A. S. I. Archiducele Albrecht; o coroană de diamante și mărgăritare, din partea mumei sale, Archiducesa Elisaveta și un colan de incins din brilante și safire, oferit junei Regine de Impăratul Austriei. — Papa i-a trimis două mari lădi cu obiecte precioase și mosaice splendide.

* (Calea ferată Ploiesci-Predeal.) La 19 Noemvrie curent st. v. a început circulația trenurilor pe întreaga linie Ploiesci-Predeal, fiind în legătură cu trenurile căii ferate un-

gare, cari circulă între Predeal și Brașov. Cu modul acesta, plecând cineva din București cu trenul la 8 oare 45 m. dimineața, ajunge la Brașov la oarele 4 și 20 m. după amiazi.

* (Lupi). Jurnalului „Egyetetés” i se scrie din Sângiors, că în împrejurul ținutului se țin foarte mulți lupi, cari în noaptea spre 30 Noemvrie au rupt un om și l-au mâncat tot de numai din hainele lui s'au mai aflat nese sdrențe pline de sânge. În Chilieni au scos din cotet un porc și l-au mâncat. Aceste sunt urmările dărei de puscii!

* (Înțelepciunea amplexiilor rusesci). Jurnalul rusesc „Odesskij Wjetnik” din 14 Noemvrie ne spune următorul cas curios: Poliștistul din Odessa, Kalaschnikoff, aduce la poliție pre un individ beat pe trecut, pre care îl aflase zăcând în drum. Poliția aflase la acesta 60 ruble din care jumătate o cinstesc poliștistului Kalaschnikoff pentru că densus la adus individul la poliție și prin aceasta a încungiuat perderea sumei întregi aflate la el. Acest cas ne aduce aminte de altul asemenea, carele se întâmplase de curând într'un orașel din țara cazacilor donici. (R u s i a d e s u d). Adecă Ispravnicul (judele cercual) al orașelului ceruse dela un neguțatoriu de acolo o sumă mai mărișoară de bani — cinste. Neînțelegându-se însă neguțatoriu la aceasta, ispravnicul prea puternic îl aruncase de loc în arest. Acum vine muerea arestatului neguțator și întreabă pe ispravnicul pentru ce a închis pe bărbatul ei? Ispravnicul îi răspunde: „El este un hoț”. „Ce a furat?” întreabă femeia „Eu nu știu să fi furat nimica”. La aceasta femeia primesce dela ispravnicul următorul respuns juridic: „Dacă n'a furat, poate încă fura”.

* (Redacțiune pe trenuri). Pe trenul pacific ese pe toată ziua un jurnal; a cărui redacțiune și tipografie se află în 2 încăperi construite după modul postelor noastre de ambulanță. Această foaie conține cele mai interesante sciri, pertractări congressuale, curse de bursă, notițe de mărfuri ș. a. trimise prin telegraf; materialul se primesce la anumite stațiuni, se culege și se tipărește pe tren cât se poate mai curând. Călătorii în acest mod și în decursul călătoriei lui de 6—7 zile prin ținuturi în parte încă cu totul necultivate este în curent cu politica, comerțul și industria. Abonamentul e calculat pentru o serie de 7 numeri din cari cel de pe urmă în călătoria spre San-Francisco ese în vârful dela Sierra Nevada.

* (Telegramele și scrisorile lumii în 1878.) Cetim în diarul spaniol „El Mosquito”: După o statistică universală telegrafică, depășele care s'au espediat în 1878 în toată lumea de diversele fire, însumează numărul de 135 milioane, în cifră rotundă. Din aceste, în număr de mijloc 40 milioane, sunt numai corespondențe personale și particulare. Același diar ne dă cifra, după documente autentice, a scrisorilor ce s'au espediat în 1878, de diversele poste al țărilor celor cinci părți ale lumii; ele au ajuns numărul rotund de 3,200 milioane!

Calculeze acum cine voesc hârtia și cerneala ce s'a întrebuințat.

„Resb”.

* (Unde se însoară mai mulți)? După „European” cele mai multe căsătorii se fac în Ungaria, apoi urmează Franța, Anglita, Austria, Italia, Dania, Germania, Norvegia, Svedia, Olanda, Scotia, Belgia, Elveția, Russia și Irlanda. Însă și mortalitatea este mai mare la noi.

* (Călitul sticlelor de lampi). D. Medic C. G. Urlățianu din Ploiesci ne comunică o practică a sa descoperire, de cea mai mare simplitate în privința sticlelor de lampi, ce așa de des se sparg prin focul ceva mai mare al flăcării, sau din cauza răcelei. Acest lucru oferă o mare economie.

Pentru a se căli sticlele de lampă făcându-le să reziste unei flăcări mai mari, și a se da lunei o estensiune îndoită și chiar întreită, nu este alt ceva de făcut, decât a pune sticlele ce voiesci a le căli într'o ținghie, sau alt vas, a le turna apă rece deasupra până se vor acoperi de tot, și apoi punându-le pe foc le ferbi până dă apa în colcote după care iai vasul de pe foc și îl lași să se recească. Scoțând apoi sticlele le stergi bine, și le ai preparate sau călite, cum am dis mai sus. Acesta este un consiliu de care se vor felicita economii și mai cu samă servitorii care plătesc sticlele pe care le sparg.

* (Un proces curios). Cetim în „Steaua Rom.” din Iași: Dilele aceste s'a tratat înaintea tribunalului de Iași sect. II-a un proces rar la noi. D-l cavalier Teofil Vasilico din Bucovina, intentase domnei Maria Popovicu din Iași o acțiune, prin care susținea, că d-na Popovicu i-ar fi fost promis de al lua în căsătorie și că acum ne mai voind a se ține de acel angajament, îi causase daune enorme, pe care el le reclamă înaintea tribunalului, evaluându-le numai la modesta sumă de 60,000 franci. Tribunalul a respins cererea acestui domn, condamnându-l și la trei sute franci spese de instanță.

Bursa de Budapesta din 9 Decemvre n.

Renta de aur 96.—, Împrumutul drumurilor de fer ung. 113.50, I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientat ung. 74.25, II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung. 85.75, oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung. 77.50, împrumutul ung. cu premii 109.—, obligațiuni ung. de rescumpărarea dicimei de vin 88.50 obligațiuni urbariale ung. 86.25, obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire 87.50, obligațiuni urbariale temesane 85.25, obligațiuni cu clausulă de sorțire 85.—, obligațiuni urbariale transilvane 85.25 obligațiuni urbariale croato-slavonice —, datorii de stat austriacă în hârtie 68.60, renta austriacă în argint 70.50, renta de aur austriacă 81.—, sorți de stat dela 1860 131.—, acțiuni de bancă austro-ung. 843, acțiuni de bancă de credit ung. 262.—, acțiuni de credit austr. 279.—, argint —, galbin 5.51, napoleon 9.29, 100 marce nemțesci 57.65, London (pe polița de trei luni) 116.50.

Bursa de Viena din 9 Decemvre n. 1879.

Metalicele 5% — —
Acțiuni de bancă 856 —
Împrumutul de stat din 1860 131 30
Împrumutul naț. 5% (argint) 68 60
Acțiuni de credit 262 25
Valuta nouă imperială germană 57 70
London 116 54
Galbin 5 53
Napoleon d'aur (poli) 9 30 1/2

Economic.

Mediaș, 4 Decemvre n. Pro hectolitru: Grâu n. 8.50—9.—; Grâu s'căreș fl. 6.80—7.20; S'cără fl. 5.50—5.80 Ov'ș fl. 2.80—3.; Cucuruz fl. 4.25—4.50; S'căm'ță de cănepă fl. 5.—6.—; Fasole fl. 7—8 mazere fl. —; Cartofi fl. 1.60—1.80; F'ên fl. 1.60—1.80; cel vechiu; cel nou fl. —; Cănepă fl. 34—38; Slănină pro 100 chilo: fl. 40—50; Unsoare de porc fl. 50—; S'șu de lumină fl. 40—50; Spirt pro grad cr. 11 1/2; carne de vită pro chilo 40 cr.; carne de porc —40— cr. carne de vișel 36—40 cr.; carne de berbec — cr. oauș 3 de 10 cr. T'ergul de ași a fost foarte rău cercetat.

Brașov, 5 Decemvre n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.—9.; Grâu s'căreș fl. 5.50; S'cără fl. 5.30—5.50; Orz fl. 4.20—4.30; Ov'ș fl. 2.60—2.70; Cucuruz fl. 5.; Mălaiu fl. 4.55; Mazere fl. 6.80; Linte fl. 8.40; Fasole fl. 7.— S'căm'ță de in fl. 9.10 S'căm'ță de cănepă fl. 4.90— Cartofi fl. 1.30 pro chilo: carne de vită 44 cr. carne de porc 40 cr.; carne de oaie 28 cr.; S'șu de bovine proasp'et fl. 32; (pro 100 chilo); topit 44 fl.

Budapesta, 6 Dec. n. Eurna s'a pus cu toată puterea, și așa e de grea, încă

n'am mai pomenit pe aici una asemenea. În loc ca să se mai ducă zăpada cea groasă ninge într'o ți ca într'alta meru, pare că s'a m'niat natura pe noi și are de gând să ne cotropască. În s'ptem'ana trecută numai ziua de pe urmă a fost limpede și încăva frumeasă. Temperatura e foarte rece și stă acuma la + 1° R. Receala crește pe ți ce merge, gerul și-a început jocul și a prefăcut toate riurile, și toate apele în ghiață. Chiar și Dunărea e înghețată și așa deocamdată comunicația pe apă și uscat este tare întreruptă. Negoațele în s'ptem'ana trecută au fost rele, prețurile tuturor articolelor din t'erg au scăzut, însă numai puțin. Așa notăm în special.

Grâul la 40,000 m. m. cu câte fl. 14—14.95; s'căra la 3000 m. m. cu fl. 9.50—10; orzul la 4000 m. m. cu fl. 7.—9.20; ov'șul la 3000 m. m. cu fl. 7.20—7.85; cucuruzul la 7—8000 m. m. cu fl. 7.80—9; făina a trecut slab; asemenea și păstăioasele și adecă: fasolea cu fl. 11—12; linte cu fl. 10—16; mazerea cu fl. 13—16; mălaiul cu fl. 8.25; s'căm'ță de in cu fl. 13.50—10.75; toate per 100 chilogram; lăunile s'au v'ndut per 56 chilogram cu fl. 53—54; și per chilogram cu fl. 1.75—3.75.

Porcii încă n'au avut mare trecere. În t'erg s'au aflat 67,070, între cari din Ungaria de jos 6190, din România 860 și din Ardeal 710 capete; unsoarea de porc a trecut cu fl. 51—52 fără vas și cu vas cu tot cu fl. 53; slăcina cu fl. 45—47.50; s'șul cu fl. 48—49; spirtul en gros cu fl. 35—50, en detail cu fl. 36—36.75.

Peile au trecut mai bine și adecă: cele de oaie cu fl. 2.40—2.80 părechia, eară cu fl. 130—1.45 per 102 d'arabe cele din Bănat și Ardeal; peile de capră din Ardeal s'au plătit 100 d'arabe cu fl. 160—165; cele de vacă cu fl. 108—112; cele de bou din Bănat cu fl. 135—140 și din Ardeal cu fl. 145—150 per 102 d'arabe; cele de cal au trecut cu fl. 13—14 părechia.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 30 Dec. 1879 și 30 Ian. 1880 imob. lui Iosif Popa în Daia (jud. cerc. Sănmărtin); în 31 Dec. 1879 și 31 Ian. 1880 imob. lui Carol Koszta în Brașov (trib.); în 29 Dec. 1879 și 29 Ian. 1880 imob. lui Petru Penz în Nadiș (judec. cerc. Huedin); în 7 Ian. și 7 Febr. 1880 imob. rămasului după Partenie -Bătrina în Vica (trib. Deva); în 9 Febr. și 15 Martie 1880 imob. masei concursuale a lui Bogdan Banyai în Tamásfalva, Szörce și Zabola (trib. Oșorheiu); în 5 Ian. și 5 Febr. 1880 imob. lui Carol Miklosi în Aiud; în 26 Ian. și 26 Febr. 1880 mobilele și imob. lui Nicolau Șerban și soți în Ruș (trib. Sibiu); în 19 Dec. imob. lui Francisc Miko în Bodroc (jud. cerc. Sângiors); în 15 Decemvre imob. lui Comșa Sofron Itu în Comana de jos (judec. cerc. Făgăraș); în 16 Dec. imob. lui Vasiu Gligor în Horzas.

Nr. 260. 2—3

CONCURS.

Pe temeiul înaltei ordinațiuni consistoriale dte 16 Octomvre 1879. Nr. 2793 B., se escrie de nou concurs pentru întregirea veduvitei parochii de classa a III, din comuna Hepria cu termin până la 30 Decemvre a. c. stil. v.

Emolumentele sunt:

1. Cinci juguri arătură și folosința progădiilor.
2. Dela 106 familii câte o veadră de must a 8 cupe și câte o ți de lucru.
3. Venitul stolar îndatinat, lemne din pădurea bisericii și prospect de a se îmbunătăți venitul parochial din an în an până la dotare corespunțătoare prin cumpărare de pământuri. Doritorii de a se aplica la prea-

ținsa parochie au să-și înainteze suplicile inzestrate cu documentele prescise de „Statutul organic” și regulamentul provisor din a. 1873 până la sus ar'etatul termin subsemnatului scaun protopresbiteral.

Sebeș în 14 Novemvre, 1879.

Scaunul protopresbiteral gr. or. În conțelegere cu comitetul parochial.

I. Tipeiu m. p.,
ppresbiter.

Nr. 197. 1879. 3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de classa III din Covragi în protopresbiteratul tractului Hațeg, se escrie prin aceasta concurs cu terminul până la 18 Decemvre a. c.

Emolumentele sunt:

1. Casă parochială.
2. 6 jugere pământ arător și f'enaș.
3. Dela fie-care familie (83 fumuri) câte două ferdele cucuruz nesfârmit cu tuleul și
4. tot asemenea câte o ți de lucru dela fiesce-care fum.
5. Venitele stolare îndatinate.

Cei ce doresc a ocupa această stațiune de paroch, au ași adresa concursese instruite în sensul presciselor din „Statutul organic” și a dispozițiunilor sinodului archidiececan din a. 1873, până la terminul sus amintit la subscrișul.

Hațeg la 16 Novemvre 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Raț m. p.,
protopresbiter.

Nr. protop. 212, 1879. 3—3

CONCURS.

În sensul înaltei ordinațiuni consistoriale din 9 Octomvre 1879 Nr. consist. 2678. B. se escrie prin aceasta de nou concurs pentru vacanta parochie de classa a III-a Hașag cu terminul până în 23 Decemvre 1879.

Emolumentele sunt:

1. 18 jugere pământ; parte arătoriu parte f'enaș.
2. Dela 70 familii o ți de lucru sau 50 cr. v. a., bani.
3. Stolarele usuate și regulate în sinodul ppresbiteral.
4. Casa cu edificile necesare de locuit în 2 ani de zile, după care timp se obligă poporul a edifica casa și edificii pe curtea bisericeii.

Doritorii de a ocupa această stațiune preotească sunt avisati ași așterne concursese lor bine instruite în sensul „Statutului-organic” și a dispozițiunilor sinodului archidiececan din anul 1873 la subscrișul scaun protopresbiteral până la terminul sus ar'etat. Mediaș în 21 Noemvre 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Dionisiu Chendi m. p.,
adm. protopr.

ad Nr. 227 1879. 2—3

EDICT.

Anna născută Nicolae Crapciu din Sebeșul de jos comitatul Sibiuului, carea dela 15 Octomvre 1870 a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat Ioan Toma Ritivoiu, tot de acolo fără a se scii ubicațiunea, se citează prin aceasta ca în termin de un an și o ți dela ziua mai jos însemnată să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența ei se va decide procesul intentat contra-i de cătră bărbatul ei sus numit.

Sibiu în 14 Noemvre 1879.

Forul matrimonial gr. or. al protopresbiteratului Sibiu II.